

NORGES HØYESTERETT

Den 19. juni 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Øie og Matheson og kst. dommer Sæbø i

HR-2015-01309-U, (sak nr. 2015/1060), sivil sak, anke over beslutning:

Advokatfirmaet X

mot

A

avsagt slik

K J E N N E L S E :

Advokatfirmaet X har erklært anke over Borgarting lagmannsretts beslutning 30. april 2015 i sak nr. 14-081169ASD-BORG/02 mot A.

Høyesteretts ankeutvalg bemerker at utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve om lagmannsretten har bygd på en uriktig generell lovforståelse, og om avgjørelsen er åpenbart uforsvarlig eller urimelig, jf. tvisteloven § 30-3, jf. § 29-3 tredje ledd. Utvalget finner det enstemmig klart at anken ikke kan føre frem, men vil i tilknytning til anvendelsen av tvisteloven § 3-8 særskilt bemerke:

Tvisteloven § 3-8 er i hovedsak en videreføring av § 52 i den tidligere tvistemålsloven. Etter sist nevnte bestemmelse kunne imidlertid retten ikke fastsette salærets størrelse i de tilfeller hvor det var inngått avtale mellom klient og egen prosessfullmektig om honoraret, jf. ordlyden "naar intet andet er avtalt" og Rt. 2004 side 1764 avsnitt 29.

Tvisteloven § 3-8 har ikke en tilsvarende unntaksregel. Etter utvalgets oppfatning har dette vært tilsiktet fra lovgivers side. Det vises her til lovens forarbeider der det er uttrykkelig uttalt at partene etter tvisteloven § 3-8 til forskjell fra tvistemålsloven § 52 ikke vil kunne avtale at bestemmelsen ikke skal gjelde, jf. Ot.prp. nr. 51 (2004-2005) side 374. Det kan for adgangen til å anmode retten om å fastsette salæret normalt ikke spille noen rolle at klienten uten forbehold har betalt prosessfullmektigens faktura. I motsatt fall ville ikke bestemmelsens formål om å gi vern mot urimelige salær kunne oppnås. Løsningen er også lagt til grunn i juridisk teori, jf. Skoghøy: *Tvisteløsning*, 2. utgave (2014), side 1313.

Det er etter dette ikke noe å utsette på lagmannsrettens generelle forståelse av § 3-8.

Anken blir derfor å forkaste i medhold av tvisteloven § 30-9 annet ledd.

Ankemotparten har påstått seg tilkjent sakskostnader. Selv om ankemotparten har vunnet saken, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd jf. annet ledd, finner ikke utvalget at vilkårene for å tilkjenne sakskostnader for eget arbeid er til stede, jf. tvisteloven § 20-5 første ledd tredje punktum.

S L U T N I N G :

Anken forkastes.

Sakskostnader for Høyesteretts ankeutvalg tilkjennes ikke.

Wilhelm Matheson
(sign.)

Toril M. Øie
(sign.)

Rune Sæbø
(sign.)

Riktig utskrift: